

освіти, соціального забезпечення та захисту і т.п.). Сучасний фахівець покликаний здійснювати всебічний соціальний захист кожної людини, її прав, свобод та інтересів, сприяти у вирішенні конкретних проблем і завдань, допомагати в нужді, біді, хворобі, старості і самотності.

Соціальна робота з самого початку орієнтована на роботу з різними групами людей, які мають різне соціальне становище, вік, стать, релігійні уподобання, етнічну приналежність і т.п., а також з окремими особами, які гостро потребують соціальної допомоги та захисту. Місцем роботи соціальних працівників можуть бути різноманітні установи, підприємства та організації з різновекторною діяльністю.

Таким чином, соціальному працівнику, як і людині будь-якої іншої професії, для досягнення успіху в своїй професійній сфері необхідно постійно вчитися чомусь новому і розширювати свої можливості в фаховій діяльності та в особистісному розвитку. У першу чергу, необхідно розвивати свої «гнучкі» універсальні навички (soft skills) – вольові, інтелектуальні, соціальні і лідерські, які, незалежно від посадових обов'язків співробітника, будуть допомагати йому успішно комунікувати і працювати в команді, критично й креативно мислити, вміти адаптуватися до різних ситуацій і викликів сьогодення і майбутнього.

Пунько Крістіна Олегівна

roza666lil666bo666reep@gmail.com

студентка бакалаврату спеціальності «Соціальна робота»

Науковий керівник:

Колотило М. О., к. філос. н., доцент кафедри філософії
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

КІБЕР-БУЛІНГ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Кібер-булінг дуже поширений серед дітей та підлітків. Доволі часто доводиться чути зі ЗМІ і не тільки про випадки, коли представникам даних вікових категорій населення загрожують, переслідують, бентежать або принижують з використанням

Інтернету та цифрових технологій. Методи, які застосовуються у кібер-знущаннях над дітьми, інколи обмежуються лише масштабами доступу до цих технологій.

Залякування стосується будь-якого виду агресивної поведінки, що зазвичай є навмисною і спричинює дисбаланс сил. Кібер-булінг, який також називають соціальною жорстокістю в Інтернеті, можна охарактеризувати як навмисне агресивне діяння, яке здійснюється окремою особою або групою осіб проти жертви, вчинене неодноразово протягом тривалого періоду часу та здійснюване через електронні контакти або ресурси. Зазвичай кібербулінг повторюється через певні проміжки часу, і синонімічними поняттями до нього є «кібердомогання» або «кіберпереслідування». У цій науковій розвідці ми дослідимо сфери поширення кібербулінгу та особливості його психологічного впливу на підлітків.

Ми живемо у світі, в якому «панують» технології, і не тільки підлітки, але й дорослі люди захоплені використанням електронних пристроїв та Інтернету. Інтернет зіграв важливу роль у взаємозв'язку усіх людей з різних континентів. Кібер-залякування починається саме у віртуальному світі. Інтернет-залякувачі насолоджуються анонімністю та безмежним доступом до Інтернету, щоб полювати на потенційних жертв. Потрапивши в особисте становище жертви, злочинці починають або шантажувати, або переслідувати останніх.

Кіберзнущання можуть призвести до збільшення страждань для жертв, а також до збільшення гніву та розчарувань зі сторони останніх. У людей, що стали об'єктами кібератак, автоматично знижується самооцінка, що цілком відповідає головній цілі аб'юзера. Найчастіше жертвами кіберзнущань стають вікові групи від 12 до 18 років. Підлітків традиційно приваблює Інтернет та увага незнайомих. Віртуальні френди –це те, що підлітки шукають, і вони, як правило, роблять щось, щоб завоювати послідовників на соціальних сайтах, таких як Facebook та Instagram. Але стати жертвою кібербулінгу доволі часто стають і люди старшого віку.

Кібербулінг деструктивно впливає як на залякувача, так і на жертву. Першим і вочевидь найгіршим наслідком кібербулінгу є фатальний результат таких випадків. Небажання/психологічна

неспроможність дітей відкритися перед дорослими та відповідними представниками влади призводить до того, що багато дітей покінчують життя самогубством через депресію, яка є наслідком кібербулінгу.

Іншим наслідком кіберзнущань є те, що жертви починають боятися спілкування з іншими людьми. Зазвичай це і є головний намір кібербулінгу. Об'єкти кіберзалякування починають уникати своїх друзів та спільної діяльності з ними, оскільки починають автоматично сприймати їх як ворогів, особливо в тих випадках, коли жертви не знають механізм дії кібербулінгу.

Таким чином, кібербулінг має шкідливі наслідки для людей: порушує нормальний ритм шкільного життя, завдає великих емоційних збитків жертвам і може мати летальні наслідки для останніх. Хоча сучасні інформаційні технології відкрили низку нових можливостей для студентів та підлітків, важливо, щоб кожен навчився використовувати їх відповідально. Слід також запровадити політики забезпечення відповідального використання цифрових технологій. Адміністрації шкіл повинні запровадити способи виявлення, запобігання та реагування на кіберзлочини в освітньому середовищі. Не менш важливою є просвітницька робота серед дітей та підлітків, оскільки вони мають знати перелік перших заходів, необхідних для попередження кіберзнущань.

Путіліна Аліна Олександрівна

alinarutilina00@gmail.com

студентка магістратури спеціальності «Соціальна робота»

Науковий керівник:

Муратова І.А., д.філос.наук, доцент кафедри філософії

ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

СТРАТЕГІЇ СПІВРОБІТНИЦТВА ВОЛОНТЕРСТВА: ВІД НАЦІОНАЛЬНОГО ДО МІЖНАРОДНОГО

В сучасному світі значення волонтерського руху зростає, і дедалі все чіткіше усвідомлюється той факт, що саме успішне вирішення соціальних проблем буде визначати майбутнє